



FIETSEN NAAR ZEE

Oefendag van de Damse burgerbrigade!

Mag ik je eens meenemen in een verhaal dat echt zou kunnen gebeurd zijn. Stel je voor: er is oorlogsdreiging, onbekende drones boven Damme en de kust, vijandige schepen op de Noordzee. De burgers worden opgeroepen om verdediging en bescherming niet enkel aan het leger over te laten, maar ook echte burgerbrigades te vormen en deze op actie voor te bereiden. Burgergeneraal Luc heeft met dat doel een oefendag voorbereid om het vrijwilligerskorps van Neos Damme te testen en te trainen. Meer dan 50 onverschrokken moedige vrouwen en mannen. Op de markt van Damme spreekt hij met schorre stem zijn manschappen toe. Het strijdersmotto is: ***“Dames en heren, mag het een beetje Meire zijn”***. Als variant op wat een slager zo vaak moet zeggen: ***“Mevrouwtje, mag het een beetje meer zijn”***. Als uit één stem galmdde het toen over de Markt: ***“Zeker generaal Luc.”***



Het opgekomen legioen was een bicyclette-peloton van stevige burgers geworden, mannen én vrouwen: ze leken er allemaal echt goesting in te hebben. Het doel van de generaal is het peloton in groepjes aan te leren om de weg te zoeken doorheen de velden en polders, in de haven én in een badstad. Generaal Luc had daartoe ook enkele moeilijkheden ingebouwd

om de teamspirit aan te scherpen. Samen problemen oplossen verhoogt het succes van de opdracht. De afzonderlijke groepjes van de brigade moesten leren hun plan te trekken, ze werden er op uit gestuurd, enkel de helft kreeg een instructieblad.



Moelijkheden of valstrikken ingebouwd, zeg je? Wat denk je van: Een pijlbordje dat hij enigszins gedraaid had, een herkenningsteken dat niet op een plaats stond waar je het zou verwachten, een rondpunt waarbij je verdorie moest uitkijken voor auto's en een tramlijn, in bekoring gebracht worden door langs de geneugten van het strand te rijden, en hier en door waren op die hete dag cafés en terrasjes speciaal open om te zien of men er kon aan weerstaan. Het toppunt was dan nog een gesloten brug, zoals in Antwerpen ooit toen we het Mas en de Red Star Line hebben bezocht. Zouden de deelnemers het aankunnen om zelf een alternatieve route te vinden en weer op de uitgestippelde weg te geraken? Generaal Luc heeft achteraf met voldoening kunnen melden dat de training echt geslaagd is. Uitstekende discipline in de voormiddag. Men heeft de sluipwegen doorheen ons achterland leren kennen om de vijand te kunnen verrassen of uit zijn klauwen te kunnen blijven.

Iedereen heeft op tijd het middagdoel bereikt en kreeg als beloning een super lekker en uitgebreid koud buffet, met werkelijk alles inbegrepen: verse gerechten om van te watertanden, drank, dessert, koffie en thee, en vooral een uitbundige gezelligheid. Elk voordeel heeft zijn nadeel: Krijg je manschappen daarna maar op tijd en gedisciplineerd weer de baan op met een volle maag. Ook dat is evenwel volledig en goed gelukt. Maar dan komt het, hou je manschappen nu maar samen. Komt het door de hitte, door het overvloedige middagmaal en de zoetjes binnen lopende drank? Onderweg duikt iedereen een schaduwrijk terrasje in om er nog eentje te drinken op het succes.

Generaal Luc moest zijn manschappen vrije teugel geven. Maar eerlijk gezegd: ze hadden het verdiend. De voormiddagoefening was meer dan geslaagd. De hitte en de voldoening van de voormiddag, maar ook het deel van de opleiding om zelfstandig te leren opereren, waren voldoende reden om in de namiddag de troepen carte blanche te geven. En de brug in Zeebrugge? Die staat nog altijd open. Je moet het de vijand niet te gemakkelijk maken hé. Wie het niet gelooft, die moet de tocht naar de brug nog maar eens opnieuw doen. Generaal Luc tenslotte, die wordt als beloning voor zijn inspanning voorgedragen voor een bevordering... Meer dan verdiend als je het mij vraagt.

Voor wie nog mocht twijfelen, dat is natuurlijk een “bijna” waar gebeurd fictief verhaal, gebaseerd op waargebeurde feiten. Artificiële intelligentie zou er net zo’n verhaal van kunnen maken. Wat is er nu echt van aan? Het echte verhaal is dat alle Damse Neos deelnemers het een van de beste fietstochten vonden die er tot nog toe is geweest. Een knooppuntenroute langs werkelijk bijzonder mooie velden, door dorpen en een badstad, en doorheen de haven, een lange tijd echt opgehaalde brug. De velden en berm met blozende klapprozen en boerenboterbloemen staan nog op mijn netvlies. Wachtende reigers, loerende ooievaars, een bont allegaartje van eenden en ganzen in het Damse achterland, prille mais- en aardappelvelden. Af en toe ook de zalige koelte van bomenrijen.



Rustige straten, goed gezinde deelnemers, met zo’n mooi weer, zon en blauwe lucht en een lichte, verfrissende bries. Even kunnen genieten van zicht op zee, een reuzenmuur vol appartementen (die drones niet kunnen missen), en een woud van strandkabinen. Een meer dan uitstekende pleisterplek in de Duinse Polders om eindeloos te genieten van spijs en drank in een uitgelaten kameraadschappelijke sfeer. Wat wil een Neos Damme clublid nog meer? Na de lunch heeft voorzitter John heel terecht “generaal” Luc bedankt en geluk gewenst voor de uitstekende organisatie van de fietstocht. Een verdiend applaus kwam meteen van de dankbare burgerbrigade.



Ook na de middag konden groepjes zelfstandig het knooppuntenparcours verder afwerken. Net zoals in de voormiddag doorheen het unieke haven- en polderdecor dat enig is in Vlaanderen. Zoals voorzien was er gelegenheid om in Ramskapelle of/en in Damme op de markt te genieten van een Belgisch biertje of wat dan ook. Of die laatste genietters dan nog veilig thuis geraakt zijn? Daar durf ik mijn arm burgermilitair hoofd niet meer op verdedden.



Tekst: Will V
Foto's: Will, Els DB